

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 8Csp/31/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117204014
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mgr. Michaela Priesolová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5117204014.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Mgr. Michaelou Priesolovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: J. Z., I. XX.X.XXXX, G. Z. Z. XXX/XX, Ž., Š. T. M., o zaplatenie 131,20 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanému súd náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

. Žalobca (Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.) sa žalobou doručenu Okresnému súdu Žilina dňa 8.2.2017 domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 131,20 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 26,24 Eur od 20.1.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 26,24 Eur od 19.2.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 26,24 Eur od 19.3.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 26,24 Eur od 21.4.2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 26,24 Eur od 19.5.2015 do zaplatenia a náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že na základe zmluvy o pripojení podľa § 43 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách medzi právnym predchodcom navrhovateľa T-Mobile Slovensko, a.s. sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytovať žalovanému elektronické komunikačné služby, za čo sa zaviazal uhrádzať odplatu. Žalobca elektronické služby riadne poskytol v súlade so zmluvou a cenu za poskytnuté služby v zmysle zmluvných dojednaní zmluvy o pripojení doručil žalovanému a vyúčtoval faktúrami fa.č. 2770262516 splatnou do 19.1.2015 s neuhradeným zostatkom ku dňu postúpenia vo výške 26,24 eur, fa.č. 4774104025 splatnou do 18.5.2015 s neuhradeným zostatkom ku dňu postúpenia vo výške 26,24 eur, fa.č. 4773159071 splatnou do 20.4.2015 s neuhradeným zostatkom ku dňu postúpenia vo výške 26,24 eur, fa.č. 4771219456 splatnou do 18.2.2015 s neuhradeným zostatkom ku dňu postúpenia vo výške 26,24 eur a fa.č. 5772205798 splatnou do 18.3.2015 s neuhradeným zostatkom ku dňu postúpenia vo výške 26,24 eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok s právnym nástupcom Slovak Telekom a.s. zo dňa 5.8.2016 bola postúpená pohľadávka žalobcovi. Výšku úrokov z omeškania si uplatňuje od platnosti vyúčtovania do zaplatenia záväzku podľa ust. § 517 Obč. zák. v spojení s us.t § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z.z.

3. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu sp.zn. 8Csp/31/2017-48 zo dňa 23.3.2017.

4. Dňa 28.4.2017 doručil žalovaný súdu odpor proti platobnému rozkazu (č.l. 52), v ktorom namietal žalobcom uplatnený nárok. V odpore žalovaný uviedol, že so spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. uzavrel zmluvu o poskytovaní služieb a nájme KZ dňa 8.12.2010, avšak zmluvný vzťah zanikol dňa 15.5.2013, keďže sa žalovaný odsťahoval z miesta bydliska, z adresy umiestnená koncového bodu - Mikovíniho, súp. č. 1152, orientačné č. 43, Žilina do Českej republiky, kde žil až do augusta 2016. Toto tvrdenie preukazuje Dodatkom k zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 15.5.2013, ktorý nie je podpísaný žalovaným, ale tretou osobou. Na základe uvedeného namietal pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného. Miesto koncového domu bol rodinný dom, ktorý žalovaný predal 1.10.2014 tretím osobám. Zároveň z opatrnosti namietal aktívnu legitímáciu žalobcu z dôvodu nepreukázania zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 5.8.2016, z ktorej žalobca odvodzuje svoju aktívnu legitímáciu v konaní.

5. Následne súd uznesením sp.zn. 8Csp/31/2017-48 zo dňa 9.5.2017 platobný rozkaz zrušil v celom rozsahu.

6. Dňa 22.5.2017 doručilo občianskeho združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov návrh na príbratie do konania na strane žalovaného, o ktorom súd uznesením zo dňa 29.1.2018 rozhodol tak, že uvedené občianske združenie do konania nepríbral.

7. Dňa 12.7.2017 doručil žalobca súdu vyjadrenie k odporu s opravou chyby vo fakturačnom čísle uvedenom v žalobe (č.l. 60). Žalobca zotrval na podanej žalobe a poukázal na to, že v konaní si neuplatňuje z jednotlivých faktúr (spolu 5 faktúr) zmluvnú pokutu za nedodržanie doby splatnosti vo výške 4,99 Eur. K argumentácii žalovaného, že dňa 1.10.2014 predal nehnuteľnosť, ktorá bola koncovým bodom, kde boli poskytované služby právneho predchodcu žalobcu, poukázal na časti III čl. 2 bodu 2 písm. l) Všeobecných podmienok poskytovania verejnej elektronickej komunikačnej služby, podľa ktorých mal žalovaný oznamovaciu povinnosť, a to písomne bezodkladne oznamovať ST každú zmenu svojich identifikačných údajov, ako aj zmenu identifikačných údajov ním určeného adresáta. Zmena adresy či predaj nehnuteľnosti nebol povinný právny predchodca žalobcu skúmať. Okrem toho súdu žalobca doručil zmluvu o postúpení pohľadávky, oznámenie o postúpení pohľadávky, z ktorých je podľa názoru žalobcu zrejme platné postúpenie pohľadávky na spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. Zároveň doručil správnu špecifikáciu pohľadávky s opraveným fakturačným číslom.

8. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril. Následne mal súd z výpisu z Obchodného registra SR za preukázané, že u nového žalobcu, došlo s účinnosťou od 17.2.2018 k zmene obchodného mena na Intrum Slovakia, s.r.o.

9. Súd následne vo veci nariadil termín pojednávania na 12.12.2018, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného. Právny zástupca žalobcu podaním doručeným súdu dňa 10.12.2018 požiadal o ospravedlnenie svojej neúčasti a neúčasti žalobcu z dôvodu pracovnej zaneprázdnenosti a v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Zároveň žiadal, aby súd žalovaného zaviazal na úhradu dlžnej sumy s príslušenstvom. Žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, pričom predvolanie mu bolo doručované v zmysle § 112 CSP a súd vychádzal z fikcie doručenia, nakoľko sa zásielka z adresy žalovaného vrátila neprevzatá v odbernej lehote. Následne súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v spise a vec posúdil podľa nižšie citovaných zákonných ustanovení:

10. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

11. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

12. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

13. Podľa ust. § 43 ods. 1 písm. a) zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách (ďalej len „ZEK“), podnik má právo na úhradu za poskytnutú verejnú službu.

14. Podľa ust. § 43 ods. 12 písm. b) ZEK, účastník je povinný platiť za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o poskytovaní verejných služieb, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženej faktúry.

15. Podľa ust. § 44 ods. 1 ZEK, zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

16. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Slovak Telekom, a.s. ako podnik a žalovaný ako účastník uzatvorili dňa 8.12.2010 zmluvu o poskytovaní služby nájme KZ (č.l.32). Uvedené je medzi stranami nesporné. Dňa 15.5.2013 bola uzavretá zmluva o poskytovaní verejných služieb medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a osobou označenou iniciálmi žalovaného (č.l. 27). Uzavretie tejto zmluvy žalovaný spochybnil, nakoľko podpis v kolónke nepatrí jemu. Zároveň uviedol, že nehnuteľnosť, ku ktorej bola zmluva viazaná predal 1.10.2014 a v roku 2013 sa odsťahoval na dlhšie obdobie do Českej republiky.

17. Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd prednostne zaoberal tým, či žalobca je vôbec aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplata peňažnej pohľadávky proti žalovanému na základe predmetnej zmluvy o úvere. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatnené právo, resp. mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej, t. j. existencie tvrdeného práva na strane žalobcu, alebo pasívnej, t. j. existencie tvrdenej povinnosti na strane žalovaného, je imanentnou súčasťou súdneho konania (viď rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2Cdo/205/2009).

18. Žalobca v konaní tvrdil, že k postúpeniu pohľadávky z pôvodného veriteľa - spoločnosti Slovak Telekom, a.s. na žalobcu došlo na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 5.8.2016 (č.l. 5). Zároveň súdu doložil Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 24.8.2016, v ktorom veriteľ - spoločnosť Slovak Telekom, a.s., oznamuje žalovaného postúpenie pohľadávky na žalobcu. Žalobca však súdu nepreukázal doručenie tohto oznámenia zo strany pôvodného veriteľa žalovanému. Vo všeobecnosti platí názor, že oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky, však zostal vo všeobecnosti nedotknutý (porovnaj nálezh Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS/409/2013 zo dňa 11.09.2014, ktorý odmietol názor súdov prvej a druhej inštancie, že bolo nevyhnutnosťou a ich zákonnou povinnosťou z vlastnej iniciatívy skúmať platnosť zmlúv o postúpení pohľadávok, ktorými mal postupník uplatňované pohľadávky nadobudnúť, aj keď to dlžník nenamietal, pretože podľa ústavného súdu to nezodpovedá zákonnej úprave ani ustálenej súdnej praxi, keď podľa ustanovenia § 526 ods. 2 OZ platí, že oznámenie postúpenia doterajším veriteľom zbavuje dlžníka práva požadovať predloženie zmluvy o postúpení; dlžník tak nemá právo ani zisťovať, či vôbec nejaká zmluva bola uzatvorená a nemôže namietat ani nedostatky jej platnosti, ibaže by k postúpeniu pohľadávky došlo v rozpore so zákonom; inak je vo vzťahu k dlžníkovi postúpenie založené len na oznámení veriteľa o tom, že došlo k postúpeniu, t.j. zmene veriteľa podľa § 526 ods. 1 OZ podľa ústavného súdu je nerozhodné, či je toto oznámenie kryté aj kauzálnym vzťahom (titulom) medzi postupcom a postupníkom, teda zmluvou o postúpení pohľadávky, ktorej existencia je relevantná len vo vzťahu postupcu a postupníka, ktorí sa prípadne môžu navzájom voči sebe domáhať vydania bezdôvodného obohatenia; na základe uvedeného ústavný súd zjednodušený záver okresného súdu i krajského súdu, že skúmanie platnosti zmlúv o postúpení pohľadávok je akoby automaticky a bez ďalšieho súčasťou kompetencie súdu v každom konaní, v ktorom sa daná pohľadávka uplatňuje, považoval na pozadí existujúcej zákonnej úpravy za arbitrárny a nezodpovedajúci požiadavkám práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky). Uvedené závery v plnom rozsahu platia za predpokladu, že k postúpeniu pohľadávky dôjde pred začatím konania (ide o skúmanie vecnej legitímácie účastníkov konania).

19. Z ustanovenia § 526 ods. 1 OZ súčasne vyplýva, že v prípade, ak by postupca svoju notifikačnú povinnosť voči dlžníkovi nesplnil, je potrebné, aby postúpenie pohľadávky preukázal dlžníkovi postupník; na rozdiel od postupcu, ktorý dlžníkovi postúpenie pohľadávky oznamuje bez toho, že by musel čokoľvek dokazovať, je v prípade postupníka potrebné, aby postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal; preukázaním sa má na myslí predloženie písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky dlžníkovi; v prípade vymáhania nároku postupníkom súdnou cestou stačí, ak je okolnosť postúpenia pohľadávky súčasťou skutkového odôvodnenia žaloby a preukázaná priloženými dôkazmi (ako prílohami návrhu) s tým, že doručením je oznámené (resp. preukázané v prípade absencie oznámenia postupníka) postúpenie pohľadávky žalovanému ako dlžníkovi.

20. Vzhľadom na konkrétne skutkové okolnosti prejednávanej veci je súd toho názoru, že predložené oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 24.8.2016 dlžníkovi (žalovanému) bez ďalšieho nepreukazuje aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu na uplatnenie pohľadávky v súdnom konaní. Pre nastúpenie zamýšľaných právnych účinkov oznámenia o postúpení pohľadávky vo vzťahu k žalovanému a vo vzťahu k posudzovanej právnej otázke aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby v prejednávanej veci bolo nepochybne nevyhnutné preukázanie doručenia oznámenia o postúpení pohľadávky žalovanému, a to minimálne v rozsahu, že toto oznámenie sa dostalo do jeho dispozičnej sféry tak, ako to vyplýva z § 45 ods. 1 OZ (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 15Co/612/2015). Zo spisu súdu vyplýva, že žalobca preukázal existenciu listiny - Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 24.8.2016, avšak vôbec nepreukázal, že práve uvedené oznámenie o postúpení pohľadávky v mene spoločnosti Slovak Telekom, a. s. vzťahujúce sa k pohľadávkam z faktúr č. 2770562516, 4771219456, 5772205798, 4773159071, 4774104025, 775053564, 277600507 sa aj skutočne dostalo do dispozičnej sféry žalovaného (samotná listina oznámenia nepreukazuje doručovanie a už vôbec nepreukazuje doručenie oznámenia žalovanému). Na druhej strane je nutné konštatovať, že dôkazné bremeno ohľadom postúpenia pohľadávky mohol teda žalobca uniesť buď preukázaním doručenia oznámenia postupcu (Slovak Telekom, a.s.) o postúpení pohľadávky voči žalovanej alebo predložením tvrdenej zmluvy o postúpení pohľadávky (§ 526 ods. 1 OZ). Nakoľko žalobca v konaní doručil súdu zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 5.8.2016 (ktorá napriek tvrdeniu žalovaného je aj prílohou žaloby), súd konštatuje, že je daná aktívna legitímácia žalobcu na podanie žaloby a nárokov z nej vyplývajúcich.

21. Súd sa následne zaoberal námietkou žalovaného, že žalobca si uplatnil nárok titulom Zmluvy o poskytovaní verejných služieb uzavretej dňa 15.5.2013 medzi pôvodným veriteľom, spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a osobou označenou iniciálmi žalovaného. V prvom rade súd poznamenáva, že neobstojí tvrdenie žalovaného, že sa v rozhodnom čase trvalo odsťahoval do Českej republiky, kde žil až do roku 2016 a odsťahoval sa z nehnuteľnosti, ktorá je koncovým bodom a následne ju dňa 1.10.2014 predal. V tomto smere sa súd stotožňuje s argumentom žalobcu, že nie je jeho povinnosťou veriteľa (spoločnosti Slovak Telekom) skúmať zmenu miesta pobytu žalovaného a žalovaný mal oznamovaciu povinnosť voči právnenému predchodcovi žalobcu ohľadom svojich identifikačných údajov. Súd sa však zaoberal námietkou žalovaného, že zmluvný vzťah medzi žalobcom, resp. jeho právnym predchodcom, a žalovaným zanikol 15.5.2013, kedy bola uzavretá nová zmluva medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. a osobou označenou ako žalovaný. Žalovaný uviedol, že na uvedenej zmluve je zrejmé, že podpis nie je jeho, ale ide o podpis tretej osoby. Zároveň poukázal na to, že faktúry za služby sa týkajú obdobia od januára do mája 2015. Žalobca sa k tejto námietke vo vzťahu k neuzavretiu zmluvy žalovaným v konaní nevyjadril a poukázal na to, že vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným odvodzuje od zmluvy z 8.12.2010.

22. V prvom rade súd konštatuje, že záväzkový vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol na základe zmluvy zo dňa 8.12.2010, ktorá bola uzavretá na dobu neurčitú. Na druhej strane je však nutné konštatovať, že žalobca žalovanému účtoval faktúry za služby na základe Dodatku k zmluve zo dňa 15.5.2013, nakoľko zo žaloby a pripojených listín (faktúr) je zrejmé, že ide o nárok na úhrady za služby poskytované právnym predchodcom žalobcu v období od decembra 2014 do apríla 2015. Preto pre účely posudzovania žalobného nároku súd ustálil, že ide o nárok vyplývajúci z Dodatku k zmluve zo dňa 15.5.2013, ktorý bol uzavretý na určitú dobu, t.j. na 36 mesiacov, čo vyplýva z doby viazanosti. Predmetom tohto dodatku bola zmena balíčkov služieb, na základe čoho boli poplatky účtované v zmysle cenníka právneho predchodcu žalobcu, z čoho žalobca v spore odvodzoval svoj žalobný nárok.

23. Žalovaný v konaní nespochybnil platnosť uzavretia zmluvy zo dňa 8.12.2010, ktorú žalobca súdu predložil spolu s odovzdávacím protokolom a fotokópiou občianskeho preukazu žalovaného. Sporným bolo platné uzavretie Dodatku k Zmluve o poskytovaní verejných služieb zo dňa 15.5.2013. K spochybneniu pravosti podpisu a platného uzavretia zmluvy sa žalobca v konaní nevyjadril. Podpis na tejto zmluve však žalovaný spochybnil, nakoľko sa zjavne jedná o podpis tretej osoby. Z uvedeného podpisu je zrejmé, že na Dodatku k zmluve je podpis tretej osoby (ženské priezvisko, ktoré nie je dobre čitateľné), pričom už jednoduchým porovnaním podpisu žalovaného na zmluve zo dňa 8.12.2010 (ktorá v konaní nie je spochybnená, a teda je nesporná) na čl. 36, na podanom odpore zo dňa 28.4.2017 (čl. 53) a odovzdávacom protokole zo dňa 16.12.2010 (čl. 38) je zjavné, že podpis žalovaného nie je totožný s podpisom na Dodatku k zmluve zo dňa 15.5.2013 (čl. 31). Nakoľko sa k tejto procesnej obrane žalovaného žalobca nevyjadril, súd mal v zmysle § 151 ods. 1 CSP za to, že uvedeného tvrdenie žalovaného je nesporné. Navyše súd konštatuje, že žalobca vo vzťahu k uvedenému ani nežiadal vykonať žiaden dôkaz preukazujúci jeho tvrdenia o platnom uzavretí Dodatku k zmluve dňa 15.5.2013.

24. V závere súd poukazuje na skutočnosť, že civilnom sporovom konaní sa uplatňuje prejednávací zásada. Strana sporu má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie tá strana sporu, ktorá tieto povinnosti nespĺnila. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení, je vzájomná väzba. Pokiaľ strana sporu nespĺní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazné bremeno ako procesný inštitút v civilnom sporovom konaní spočíva v zodpovednosti strany sporu za to, že v spore budú preukázané tie rozhodné skutočnosti, ku ktorým sa dôkazné bremeno viaže. Ak neboli preukázané tvrdenia strany sporu, tento dôkazné bremeno neuniesol, čoho následkom je rozhodnutie súdu vo veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť vo veci samej aj v takých prípadoch, keď neboli preukázané určité skutočnosti, významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti strany sporu, ktorá nespĺnila povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení stanovenú v § 150 a 151 CSP. alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec). Okruh rozhodujúcich skutočností, ktoré sa týkajú povinnosti tvrdenia a povinnosti označenia dôkazov na preukázanie tvrdení je daný hypotézou právnej normy, ktorá upravuje sporný právny pomer strán sporu. Táto norma zásadne určuje tak rozsah dôkazného bremena (okruh skutočností, ktoré musia byť preukázané), ako aj nositeľa dôkazného bremena.

25. Otázkou splnenia povinnosti tvrdenia, povinnosti označiť na preukázanie tvrdení dôkazy musí súd riešiť so zreteľom na individuálne okolnosti danej prejednávanej veci. Súd v tomto prípade dospel k záveru, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno a nepreukázal existenciu zmluvného vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaný, a tým aj opodstatnenosť svojho nároku na zmluvné plnenie od žalovaného. Na základe uvedeného súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

26. Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

27. Podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

28. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1, C.s.p.. Nakoľko súd žalobu zamietol, žalovaný bol v spore úspešnou stranou. Pretože si žalovaný náhradu trov konania nežiadal a preukázateľne mu žiadne trovy nevznikli, súd žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzyva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia